

Albán labdarúgók Szegeden

„Nem tudunk eléggé hálásak lenni a magyaroknak...”

– mondja Ramazan Driza, az SC Tirana elnöke

A csapat tegnap délelőtt már birtokba is vette a Tisza-parti stadion edzőpályáját, ahol a 15 játékos kedvére gyakorolhatott a kellemes verőfényben. Amíg a labdarúgók az előírt penzumot végezték, a vezetőikkel – *Ramazan Driza* klubelnökkel (képünkön középen), *Luity Bütücsi* menedzserrel (balról) és a klub legrégebbi edzőjével, az 1948-ban *Puskás Öcsiék* ellen is játszó 73 éves *Dzsavit Demnerkel* (jobbról) – beszélgettünk.

– **Hogyan került kapcsolatba a Szeged SC-vel?** – fordultam a rendkívül szimpatikus klubelnökhöz.

– Bizonyára emlékszik, hogy tavaly ősszel, a jugoszláviai helyzet miatt, Szegeden játszották a Cseh és Szlovák Köztársaság–Jugoszlávia ifjúsági mérkőzést – utalt az akkor történetekre. – Azon a találkozón honfitársunk, *Kresnik Agoli* volt az UEFA-ellenőr... Megegyeztek *Bodó*

úrral, hogy felveszi a kapcsolatot velünk, közvetít a két klub között. Valójában ennek a találkozásnak köszönhetjük, hogy most itt lehetünk önöknél, no meg annak, hogy nagyot változott a világ. Nagyon őszintén mondom, több száz kilométer távolságból aggódva figyeltük, sikerül-e véghez vinniük, amibe belevágtak... – mosolygott őszinte megható-dottsággal.

Kihasználva a pillanatnyi csendet, a magyarul jól beszélő, a tolmács szerepkörét is betöltő *Tanasz Jancse* fordított a gondolatmeneten.

– Elnökünkön tudni kell, hogy neves atléta, súlylökő volt. A többszörös balkánbajnok az 1966-os budapesti atlétikai Európa-bajnokságon együtt versenyzett az aranyérmesként végzett *Varjú Vilmos*-sal.

Ramazan Driza cigarettát tartó ujjával udvariasan jelezte, a nacionálé további ismertetése később is ráér, folytatni szeretné elkezdett monológját.

– Szívből örülünk ennek a

A Szeged SC meghívására népes albán sportküldöttség érkezett csütörtökön délután a Tisza-parti városba. Jelentős esemény ez azért is, mert 1950 óta – akkor legjobbjaink 12-0-ra nyertek – sem az albán labdarúgó válogatott, sem klubcsapat nem járt Magyarországon. (Az Újpesti Dózsa 1955-ben négy mérkőzést játszott Tiranában, azután viszont, az akkori politikának köszönhetően, megszakadtak a sportkapcsolatok.) Az 1920-ban alakult SC Tirana 1945-től 1991-ig „November 17. Sportklub”-ként szerepelt, tavaly ősztől azonban ismét régi nevét viseli a patinás egyesület.

meghívásnak, higgye el, nem az udvariaskodás mondatja velem, amiket most közlök önnel... Szóba hozva az Európa-bajnokságot, elémvillant egy akkori kép... Miközben a csodálatos Népstadionjukban hallgattuk a szovjet himnuszt, lopva figyeltem a magyarok arcvonásait. Nem mondhatnám, hogy oda voltak az örömtől, de mi sem... Most, hogy negyedszázad elteltével viszontlát-hatom ennek a nagyszerű népnek hazáját, ugyancsak fűrkészem az arcokat – és egészen mást látok, mint akkor...

– **Pedig az országnak, az itt élőknek most is van gondjuk éppen elég...**

– Nézze, a változások sehol nem zökkenőmentesek, de hogy jobb, jobb kell, hogy legyen, mint régen volt, nem lehet vitás! Voltam már egy-két országban, világvárosban, de olyan fogadtatásban, mint itt Szegeden, még sehol nem részesültem! Valamennyiünk nevében köszönöm, hogy személyesen győződhattunk meg arról, mit is jelent

valójában Magyarországon a változás. A látottak és tapasztaltak mondatják velem, a sok-sok rossz után végre mi is bizakodhatunk. Azért, amit magyar nép elkezdett 1989-ben, soha nem lehetünk eléggé hálásak, hiszen a volt szocialista táborban bekövetkezett változások többnyire nekik köszönhetők! Mi még ugyan nem tartunk itt, nálunk átmeneti időszak van, de az biztos, hogy visszafordulás nem lesz! Követünk kell ezt az országot, az önök példájából nagyon sokat tanulhatunk és nyerhetünk, mindenképpen merítünk kell tapasztalataikból!

A váratlan, ám szemszögükből nézve teljesen érthető „helyzetelemzés” után „fociztunk” is.

– A 16 csapatos első osztályú bajnokságban jelenleg az ötödik helyen állunk – vette át a szót Tanasz Jancse. – Jelenleg egy válogatottunk van, *Fatos Daja*, négy focistánkat pedig az utánpótlás-válo-

gotottnál vesznek számításba.

– **Mostanában külföldön kapósa az albán labdarúgók...**

– Jól tudja, jelenleg négyen Görögországban (ketten Szalonikiben, ketten Athénban), ketten Törökországban, hatan Romániában és ketten Németországban játszanak.

– **Ha a Szeged SC jelentkezne olyan kéréssel, hogy játékos szeretne vásárolni a Tiranától, mi lenne a válaszuk?** – kíváncsiskodtam Ramazan Drizanak szánva a kérdést.

– Amennyiben a szegediek találnak megfelelő focistát, semmi akadály, hogy tárgyalásztalhoz üljünk *Bodó* úrral...

– kacsintott hamiskásan a barátian magához ölelő elnök, miközben V-betűt formált ujjával.

*

Az SC Tirana csapata ma délelőtt fél 11 órakor a Szeged SC-vel játszik edzőmérkőzést a Tisza-parti stadionban.

GYÜRKI ERNŐ

Vasárnap: Szegedi ESK–TFSE

A debreceni fiaskót feledtetni kell...

A hét közepén a KEK-döntőbe került Debreceni VSC női kézilabdacsapata úgy verte a Szegedi ESK-t, mint az a bizonyos szódás a lovát. A Tisza-partiak mindössze 6-4-ig voltak partnerei a „Lokinak”, aztán *Farkas József* „lányai” közül többen – főleg a két kapus – egymást múlták felül a hibázásban. Pedig, annyi gólszerzési lehetőség, mint amennyit szerdán Gáték kihasználhattak volna, talán a mostani

bajnokság eddigi mérkőzésein összesen sem adódott.

Vasárnap 17 órakor – fél órával korábban a diákok a hátsó bejáraton ingyen mehetnek be – az ESK, azt a TFSE 101-napot fogadja az újszegedi Sportszarnokban, amelyet két héttel ezelőtt a fővárosban győzött le. Mindez azt mondatja ki velünk, hogy a szegediek kötelező győzelem előtt állnak. *Farkas József* edző annyiben változtat a debreceni kereten,

hogy *Gyimesiné* ül *Virágh* helyett a kispadra. *Fránki* pedig változatlanul a maródiak listáján van.

Még egy örömteli hír az NB I.-es csapat házatájáról: a március 11. és 15. között a németországi Neubrandenburgban, Wismarban és Rostockban nemzetközi tornán induló magyar női kézilabdaválogatottnak *Gát* és *Utasi* is tagja.

A Ferencváros közleménye

A Ferencvárosi Torna Club labdarúgó szakosztályának elnöksége a következő közlemény kiadására kérte fel az MTI Sportszerkesztőségét:

A Ferencvárosi Torna Club labdarúgó szakosztályának elnöksége megvitatta az MLSZ elnökségének legutóbbi döntését, amelyben minden jogalap nélkül megváltoztatta a Fellebbviteli Bizottság döntését, és újrarájást rendelt el a Ferencváros–Veszprém NB I.-es mérkőzést illetően.

A szakosztály elnöksége, mivel a döntést jogilag megalapozatlannak, sőt komolytalannak tartja, a döntéssel szemben panasszal fordul az OTSH elnökéhez. Természetesen – mivel Havasi Mi-

hály technikai vezető és dr. Török Ferenc jogi képviselő az újrarájást az igazi fair play szellemében már három hónapja (az eljárás kezdetén) felkínálta – későbbi döntéstől függetlenül kiáll nemes ellenfelével az előírt időpontban, hogy ismételtlen kivívja a pályán már egyszer megszolgált két pontot.

Az FTC labdarúgó szakosztályának elnöksége ugyanakkor áttekintette a klub és az MLSZ kapcsolatát, ajánlást tett tagjainak, hogy szüneteltessék munkájukat az MLSZ-ben és az NB I.-es Ligában egészen addig, amíg a szövetség teljes tisztújítása az egész magyar labdarúgás érdekében meg nem történik.

Bezár a jégpálya

Csalhatatlan jele a tavasz közeledtének, hogy bezár a szegedi műjégpálya. Ma, szombaton műszaki karbantartás miatt nem tud hűtőközeget adni a szalámigyár, ezért nem lehet korcsolyázni. Vasárnap a szokásos nyitvatartás szerint (reggel 8-tól délután 5 óráig) vehető igénybe a jégpálya, ami hétfőtől novemberig bezárja kapuit.

Cs. Gát László jelenti New Yorkból

A könnyező óriás váratlan húzása

Nemrégiben egy ember, akit *Irwin Magic Johnsonnak* hívnak, egy nagy meccsen, a sport útján visszatért az életbe, legyőzve azt a szörnyű tudatot, hogy őt is megtámadta az AIDS vírusa. A Kelet–Nyugat összecsapáson *Magic Johnson* szenzációs játékot produkált, s ezzel bebizonyította, hogy ott a helye a barcelonai olimpiára készülő amerikai kosárlabdacsapatban. Aztán, mintegy két hét elteltével váratlan meglepetés érte a Los Angeles Lakers szurkolóit, ugyanis *Magic* bejelentette, többet klubcsapatában nem lép pályára.

Szó mi szó, a legrosszabb pillanatban kérte nyugdíjaztatását a fekete horogkirály, mégpedig akkor, amikor a csoportban vezető Boston Celtics készülődött a Los Angeles-i arénába. Természetesen nem örültek ennek a bejelentésnek a Lakers-hívők, hiszen már-már azt hitték, *Magic Johnson* visszatéréseivel együttesük újra feltámad, amely a szupersztár kiválása óta bizony igencsak sántikálva gyűjti a pontokat. Ráadásul sérülés miatt a jugoszláviai *Divac* sem állhat a Lakers rendelkezésére, így aztán nem véletlen az aggodás és a meg szokottnál gyengébb szereplés.

A búcsú pillanatait azonban több tízezer szerették volna figyelemmel kísérni a helyszínen, ami a Los Angeles-i aréna véges befogadóképé-

sége miatt természetesen lehetetlen volt. Ahhoz ugyan semmi kétség sem fért, hogy a megtizedelődött, ünneplésre készülő házigaárdákat könnyedén legyőzik a bostoniak, de nem is a csodavárás miatt telt meg zsúfolásig a csarnok. Mindenki a nagyszünetet várta, amikor a díszvendégek sora után megjelent elegáns, gesztenyerbarna öltönyben a szupersztár, *Irwin Magic Johnson*.

A szünni nem akaró vastaps után a rögtönzött emelvényen az amerikai kosárlabdázás egykori nagy csillagja idézték fel az együtt töltött időket, majd a Nemzeti Kosárlabda Szövetség, az N. B. A. főnöke szólt *Magic*hez. Ezután pedig a kosárlírálynak a róla mintázott mellszobrát nyújtották át a jelenlegi Lakers játékosok.

Mind ez ideig *Magic* meghatódás nélkül „túrte” a szívfa-csaró pillanatokat. De amikor a

32-es sárga meze felkerült az aréna falára, az agy vezérlése „megszűnt”, *Irwin Magic Johnson* úgy sírt, mint az a két éves kisfiú, akit a mamája „elnadrágolt...” Patakokban ömlött szeméből az elkeseredés és az öröm keverete könny. Mint ahogy mondta, talán a legnehezebb estét élte át. S homályos szemekkel megköszönte az első sorban helyet foglaló édesanyjának, édesapjának, húgának, feleségének mindazt a segítséget, amit nyújtottak 12 éves NBA szereplése alatt. De még ezekben a pillanatokban sem feledkezett meg azokról a mexikói emberekről, akik három napon keresztül gyűjtötték neki azt a misztikus, életet adó vizet, mely az ottaniak szerint meggyógyított olyan embereket, akiket vagy az AIDS-vírus támadott meg, vagy rákosak, vagy szívbetegsége. A jóságos mexikóiak hat hektoliter vizet kannáztak össze, s miután a nyilvánosság előtt, az egyik esti híradóban megköszönte ezt *Magic*, az emberek tódultak a Mexikó Citytől 300 kilométerre északra fekvő kis falucskába. Soha nem látott sor kígyózott mintegy 16 kilométer hosszan, a településen át, hogy a betegeknek jusson egy kanna víz.

Megható történet, mondotta el az ünnepele, amelyet egy pissenés nélkül hallgatott végig a *Magic*-imádó Los Angeles-i közönség. *Irwin Magic Johnson* a klub számára ezentúl már csak történelem...

FOTÓ: GYENES KÁLMÁN

Náluk ez így szokás: az albán labdarúgók sorba állva hallgatják edzőjük eligazítását